

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Віталій Миколайович ОЛІЙНИК** 1976 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 1998 році Донецький державний університет, отримав ступінь вищої освіти спеціаліст за спеціальністю "Маркетинг" та здобув кваліфікацію економіста.

На даний час працює на посаді директора компанії ТОВ "ЕФФІТЕКС".

Виконав акредитовану освітньо-наукову програму 073 «Менеджмент» ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК».

Разова спеціалізована вчена рада №073-17-26, утворена наказом ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК» від «30» квітня 2026 року № 46-4 у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради – **Віктора Григоровича АЛЬКЕМИ** доктора економічних наук, професора, завідувача кафедрою управлінських технологій Університету економіки та права «КРОК».

Рецензента – **Олександра Михайловича СУМЦЯ** доктора економічних наук, доцента, професора кафедри управлінських технологій Університету економіки та права «КРОК».

Рецензента – **Оксани Сергіївни КИРИЧЕНКО** доктора економічних наук, професора, професора кафедри управлінських технологій Університету економіки та права «КРОК».

Офіційного опонента – **Віталія Леонідовича ВАКУЛЕНКО** кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри менеджменту Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Офіційного опонента – **Катерини Сергіївни НЕСТЕРОВОЇ** кандидата економічних наук, доцента, завідувачки кафедри економіки і міжнародних економічних відносин Міжнародного університету.

На засіданні « 25 » червня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» **Віталію Миколайовичу ОЛІЙНИКУ** на підставі публічного захисту дисертації «Управління виробничими процесами підприємства на основі систем цифрової ідентифікації» за спеціальністю 073 «Менеджмент», з галузі знань 07 «Управління та адміністрування».

Дисертацію виконано у ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ.

Науковий керівник **Олег Євгенійович ДЕНИСОВ** доктор економічних наук, доцент, доцент кафедри міжнародного бізнесу ВНЗ Університету економіки та права «КРОК».

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, виконаного державною мовою, що є комплексним, цілісним, завершеним науковим дослідженням, містить нові науково-обґрунтовані результати, що відрізняються новизною в постановці і вирішенні теоретичних та практичних завдань управління

виробничими процесами підприємства на основі систем цифрової ідентифікації, що має істотне значення для галузі знань 07 «Управління та адміністрування».

Зокрема, уперше розроблено прогностично-результативну модель яка забезпечує можливість оцінювання впровадження систем цифрової ідентифікації в управлінні виробничими процесами підприємства, а саме проаналізувати умови доцільності проектування та впровадження RFID-технологій та за результатами функціонування оцінити фінансову, організаційну та операційну ефективність такого впровадження, що дасть можливість приймати об'єктивні управлінські рішення при виборі технологічних засобів цифровізації управління виробничими процесами, виробничою діяльністю підприємств, забезпечить раціональне використання його ресурсів та сприятиме забезпеченню розвитку підприємства та його конкурентоспроможності; сформовано організаційно-економічний механізм управління виробничими процесами підприємства на основі систем цифрової ідентифікації, який формується на засадах системного, процесного, операційного, функціонального, стратегічного, ситуаційного, інтеграційного та комплексного наукових підходів і принципів, включає організаційно-управлінську, фінансово-економічну, операційну, технологічну-цифрову та кадрову складові, в межах яких із застосуванням адміністративно-розпорядчих, економічних, соціально-психологічних методів та їх інструментів здійснюється планування і впровадження систем цифрової ідентифікації та інших технологій у виробничі процеси підприємства, використання яких забезпечує можливість оптимізації виробничих процесів, зростання ефективності, конкурентоспроможності та розвиток підприємства в довгостроковій перспективі.

У роботі удосконалено впровадження бізнес-процесів розбудови системи цифрової ідентифікації в управлінні виробничими процесами підприємства на засадах процесного, функціонального та об'єктного наукових підходів, із застосуванням стандартів моделювання IDEF, що на відміну від існуючих, передбачають декомпозицію системи або загальної цільової функції процесу на складові - підсистеми (базові та допоміжні функції) які їх формують, що забезпечує можливість детального проектування та планування процесів управління, моделювання функціональної структури процесів управління; теоретичний базис та наукові підходи до управління виробничими процесами підприємства та виявлено ознаки і обґрунтовано вплив та дію взаємопов'язаних між собою в єдину цілісність системно-процесно-суб'єктного та процесно-операційно-об'єктного наукових підходів, що, на відміну від існуючих, забезпечують можливість до узагальнення в єдину систему вертикальних та горизонтальних процесів, формують єдину систему управління, на засадах системно-процесно-суб'єктного та процесно-операційно-об'єктного підходів і забезпечують єдність та подільність, сформованість, гнучкість та адаптивність системи управління, гармонізацію, оптимізацію дій всіх структурних підрозділів та працівників;

У результаті проведених автором наукових досліджень та напрацювання науково-практичних рекомендацій набули подальшого розвитку: дослідження впливу систем цифрової ідентифікації на ключові показники діяльності виробничих підприємств та ідентифіковано фізичні, організаційні, операційні і фінансові умови доцільності впровадження та групи організаційних, операційних та фінансових показників ефективності використання систем цифрової ідентифікації в управлінні виробничими процесами підприємства; стратегія

управління виробничими процесами підприємства на основі систем цифрової ідентифікації, що включає планування та виконання дій за чотирма ключовими напрямками: підвищення ефективності виробничої діяльності підприємства; зростання якості процесів виробництва та продукції підприємства; впровадження інновацій та формування конкурентних переваг; розвиток кадрів і управління знаннями; та визначено п'ятнадцять стратегічних цілей, комплексна реалізація яких, дасть можливість впровадити нові цифрові технології в управлінні виробничими процесами підприємства та досягнути цифровізації, оптимізації процесів управління; виявлення сутнісних і понятійних аспектів та формування алгоритму послідовного впровадження дій із цифровізації бізнес-процесів в управлінні виробничою діяльністю підприємств, що уніфікує подальше проектування бізнес-процесів в управлінні виробничою діяльністю підприємств; дослідження змістово-типологічних характеристик систем цифрової ідентифікації та виявлення їх здатності здійснювати оперативно-інформаційне забезпечення виробничої діяльності.

За своїм змістом дисертація відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (із змінами), Вимогам до оформлення дисертації, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (із змінами) і Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (із змінами).

Основні положення та висновки дисертаційного дослідження знайшли своє відображення у 8 наукових працях, 3 статті опубліковано у наукових фахових виданнях України, а також 5 публікацій, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації.

1. Олійник В., Денисов О. Теоретико-методичний базис управління виробничими процесами підприємства. Вчені записки Університету «КРОК». 2024. №1(73). С. 166–173. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2024-73-166-173>, (1 д. а, в т. ч. особистий внесок автора – 0,8 д.а.).

2. Олійник В., Денисов О. Дослідження досвіду використання нових цифрових RFID технологій в управлінні виробничими процесами підприємства. Вчені записки Університету «КРОК». 2025. №1 (77). С. 353–360. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-77-353-360> (1 д.а, в т. ч. особистий внесок автора – 0,8 д.а.).

3. Олійник В., Денисов О. Обґрунтування стратегії управління виробничими процесами підприємства на основі використання нових цифрових технологій. Вчені записки Університету «КРОК». 2025. № 3(79), С. 287–293. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-79-287-293> (0,87 д.а. в т. ч. особистий внесок автора – 0,7 д.а.).

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:

Голова разової ради – **АЛЬКЕМА Віктор Григорович** доктор економічних

наук, професор, завідувач кафедри управлінських технологій ВНЗ «Університету економіки та права «КРОК» задав такі запитання:

1. У першому розділі Вами задекларовано виявлення ознак та обґрунтування дії взаємопов'язаних «системно-процесно-суб'єктного» та «процесно-операційно-об'єктного» наукових підходів. Проте з тексту чітко простежується, що вони побудовані на базі вже класичних теорій системного, процесного та операційного менеджменту. Сформулюйте у чому полягає принципова наукова новизна та Ваша авторська відмінність цих інтегрованих підходів від уже відомого в менеджменті поєднання системного та процесного підходів?

2. У підрозділі 1.2 Вами сформовано 10-етапний алгоритм послідовного впровадження дій із цифровізації бізнес-процесів в управлінні виробничою діяльністю. Ви стверджуєте, що цей алгоритм «уніфікує подальше проектування». Проте виробничі процеси на підприємствах з безперервним типом виробництва (наприклад, ТзОВ «Радехівський цукор», де впроваджено Ваші результати) кардинально відрізняються від дискретного чи одиничного виробництва. Яким чином Ваш «уніфікований» алгоритм враховує специфіку типу виробництва (дискретне, безперервне, одиничне), і на якому саме з 10 етапів відбувається адаптація під архітектуру конкретного підприємства?

3. У підрозділі 1.3, описуючи змістовно-типологічні характеристики систем цифрової ідентифікації, Ви робите значний акцент на перевагах RFID-технологій та пропонуєте прогностично-результативну модель для оцінювання доцільності їх проектування. Водночас у тексті лише побіжно згадано технічні обмеження (електродинамічні властивості, відстань). У реальних виробничих цехах існують критичні завади: екранування сигналу металевими поверхнями, вплив рідин, електромагнітні шуми від обладнання, які часто роблять RFID нерентабельним порівняно зі штрих-кодами. Які саме управлінські та технологічні обмеження (ризики) Вами було закладено у розроблену прогностично-результативну модель для нівелювання цих фізичних недоліків RFID-міток безпосередньо у зоні виконання виробничих операцій?

Рецензент – **СУМЕЦЬ Олександр Михайлович** доктор економічних наук, доцент, професор кафедри управлінських технологій Університету економіки та права «КРОК» надав позитивну рецензію із зауваженнями:

1. У першому розділі роботи доцільно було б розмежувати умови, показники і результати впровадження систем цифрової ідентифікації. На сторінках 129–130 дисертації автор розглядає умови, що зумовлюють доцільність впровадження цифрових технологій, зокрема необхідність ідентифікації транспорту та товарів, проведення інвентаризації значної кількості товарного асортименту, пришвидшення процесів прийняття і видачі товарів та товарно-матеріальних цінностей. Далі ці положення узагальнюються у рис. 2.7, який має назву «Ідентифіковані умови доцільності впровадження та показники ефективності використання систем цифрової ідентифікації». Загалом звернення автора до умов доцільності впровадження систем цифрової ідентифікації є обґрунтованим, оскільки підприємство перед ухваленням рішення про цифровізацію має оцінити власну потребу в такому рішенні. Водночас у зазначеному фрагменті дисертації недостатньо чітко розмежовано такі категорії, як умови впровадження, показники

ефективності, необхідність використання, очікувані переваги та наслідки застосування цифрових технологій.

З методичної точки зору, умова доцільності впровадження не є тотожною показнику ефективності. Наприклад, потреба у швидшій інвентаризації або необхідність ідентифікації товарів і транспорту радше характеризують управлінську проблему чи передумову впровадження технології. Натомість показником ефективності може бути скорочення часу інвентаризації, зменшення кількості помилок обліку, зниження витрат на складські операції, підвищення точності даних або зменшення втрат товарно-матеріальних цінностей. Тому в роботі доцільно було б чіткіше структурувати відповідну систему понять і розмежувати передумови, показники та результати впровадження систем цифрової ідентифікації. Таке уточнення посилило б методичну обґрунтованість другого розділу та дозволило б більш коректно використовувати запропоновану систему показників у подальшій моделі оцінювання.

2. Щодо методичного обґрунтування експертного оцінювання та визначення вагових коефіцієнтів. На с. 140–142 дисертації автор подає систему організаційних, операційних і фінансових показників із ваговими коефіцієнтами, а також зазначає, що з метою збору та оцінювання фактичних значень показників було проведено опитування провідних фахівців групи вітчизняних компаній. Використання експертного оцінювання в межах такого дослідження є загалом прийнятним, оскільки впровадження систем цифрової ідентифікації часто пов'язане з оцінюванням не лише кількісних, а й якісних параметрів управлінської, організаційної та технологічної готовності підприємства. Разом із тим у роботі недостатньо повно розкрито методику організації такого експертного оцінювання. Зокрема, потребує уточнення, за якими критеріями відбиралися експерти, яким був їхній професійний досвід, яку посаду вони обіймали, який рівень компетентності мали у сфері виробничого менеджменту, цифровізації чи RFID-технологій. Також доцільно було б чіткіше обґрунтувати кількість підприємств і фахівців, залучених до опитування, а також пояснити, яким чином перевірялася узгодженість експертних оцінок.

Окремої уваги потребує питання визначення вагових коефіцієнтів. Оскільки саме вагові коефіцієнти впливають на підсумкову оцінку доцільності та ефективності впровадження систем цифрової ідентифікації, їх встановлення має бути методично аргументованим. У дисертації бажано було б детальніше пояснити, чи визначалися ці коефіцієнти на основі експертного опитування, попередніх досліджень, статистичних даних, аналітичного порівняння або авторського методичного припущення. Наявність такого обґрунтування посилила б достовірність запропонованої прогностично-результативної моделі та зробила б її більш придатною для практичного застосування на підприємствах різного масштабу й галузевої специфіки.

3. Щодо цілісності зв'язку між стратегією, організаційно-економічним механізмом і моделюванням бізнес-процесів. У третьому розділі дисертації автор послідовно розглядає три важливі складові удосконалення управління

виробничими процесами підприємства на основі систем цифрової ідентифікації: стратегію управління виробничими процесами, організаційно-економічний механізм і бізнес-процеси впровадження систем цифрової ідентифікації. Зокрема, на с. 161 подано напрями та цілі стратегії, на с. 180–190 розглянуто складові організаційно-економічного механізму, а на с. 203–207 обґрунтовано використання стандартів IDEF для моделювання бізнес-процесів.

Такий підхід загалом є логічним, адже стратегія, механізм і бізнес-процеси мають формувати єдину систему впровадження цифрової ідентифікації на підприємстві. Водночас у роботі недостатньо чітко показано, яким саме чином ці три елементи пов'язані між собою. Стратегія визначає загальні напрями та цілі, механізм має забезпечувати організаційно-економічну реалізацію цих цілей, а бізнес-процеси повинні виступати інструментом практичного впровадження систем цифрової ідентифікації.

Проте у тексті дисертації цей взаємозв'язок не завжди простежується як єдиний управлінський ланцюг. Зокрема, доцільно було б чіткіше пояснити, які саме елементи організаційно-економічного механізму забезпечують реалізацію кожного стратегічного напрямку, а також які бізнес-процеси відповідають конкретним цілям стратегії. Крім того, варто було б показати, як результати моделювання бізнес-процесів можуть бути використані для моніторингу виконання стратегії та оцінювання ефективності організаційно-економічного механізму. Більш чітке поєднання цих елементів дозволило б підсилити цілісність третього розділу та зробити запропоновані автором науково-практичні рекомендації більш завершеними з позиції управління впровадженням систем цифрової ідентифікації на підприємстві.

Рецензент – **КИРИЧЕНКО Оксана Сергіївна** доктор економічних наук, професор, професор кафедри управлінських технологій Університету економіки та права «КРОК», надала позитивну рецензію із зауваженнями:

1. Під час представлення узагальнених наукових підходів до управління виробничими процесами підприємства (рис. 1.3.) доцільно було б зазначити які саме підходи є запропонованими автором та більш широко обґрунтувати доцільність їх застосування.

2. У розробленій автором прогностично-результативній моделі оцінювання впровадження систем цифрової ідентифікації (RFID-технологій) в управлінні виробничими процесами підприємства представлений у підрозділі 2.3, використано вагові коефіцієнти, проте в роботі недостатньо розкрито, яким саме чином вони визначаються та за якою методикою можуть бути встановлені на практиці. Більш детальне розкриття процедури визначення цих коефіцієнтів дозволило б посилити прикладний характер запропонованої моделі та розширити можливості її практичного застосування.

3. У підрозділі 3.2. автором здійснено обґрунтування стратегії управління виробничими процесами підприємства на основі систем цифрової ідентифікації, проте більш детального розкриття, на наш погляд, потребує алгоритм розробки та впровадження цієї стратегії та етапи його реалізації.

4. Автор переконливо обґрунтував складові організаційно-економічного механізму управління виробничими процесами підприємства з впровадженням систем цифрової ідентифікації, проте доцільно було б більш розширено і ґрунтовно представити організаційно-управлінську складову зазначеного механізму, що могло б посилити прикладну спрямованість отриманих результатів.

Офіційний опонент – **ВАКУЛЕНКО Віталій Леонідович** кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту Національного університету біоресурсів і природокористування України надав позитивний відгук з зауваженнями:

1. На с. 69–70 дисертації автор згадує RFID, штрих-коди, IoT, NFC та інші інструменти цифрової ідентифікації, однак подальший виклад переважно зосереджено на RFID-технологіях. У зв'язку з цим доцільно було б чіткіше розмежувати RFID з альтернативними технологіями цифрової ідентифікації та простежуваності. Дискусійним залишається питання, за яких організаційних, технологічних і фінансових умов RFID є найбільш доцільним рішенням.

2. На с. 136 дисертації представлено прогностично-результативну модель оцінювання впровадження систем цифрової ідентифікації, а на с. 142–144 розкрито окремі етапи її застосування. Водночас потребує уточнення порядок практичного використання моделі на підприємствах різного масштабу та рівня цифрової зрілості. Зокрема, доцільно було б конкретизувати вихідні дані, порядок визначення вагових коефіцієнтів і можливості адаптації моделі до різних типів підприємств.

3. На с. 164 дисертації автор визначає стратегічну ціль, пов'язану з оптимізацією використання виробничого обладнання шляхом впровадження цифрових систем моніторингу. Водночас стратегічний блок дослідження міг би бути посилений докладнішим розкриттям кібербезпекових, організаційних, кадрових, фінансових і технологічних ризиків упровадження систем цифрової ідентифікації. Це дозволило б зробити запропоновану стратегію більш прикладною.

4. У підрозділі 3.2 дисертації, який розпочинається на с. 180, обґрунтовано організаційно-економічний механізм управління виробничими процесами підприємства на основі систем цифрової ідентифікації. Водночас кадрова складова цього механізму могла б бути розкрита ширше. Зокрема, доцільно було б конкретизувати необхідні цифрові компетентності працівників і менеджерів, підходи до навчання персоналу та критерії оцінювання готовності управлінської команди до цифровізованих бізнес-процесів.

Офіційний опонент – **НЕСТЕРОВА Катерина Сергіївна** кандидат економічних наук, доцент, завідувачка кафедри економіки і міжнародних економічних відносин Міжнародного університету надала позитивний відгук з зауваженнями:

1. На с. 92–94 дисертації автор наводить дані щодо частки підприємств, які використовують ERP, CRM та RFID-технології, за видами економічної діяльності. Водночас тема дисертації безпосередньо стосується управління виробничими

процесами, тому доцільно було б глибше розкрити галузеву специфіку саме виробничих підприємств. Зокрема, варто було б конкретизувати, для яких типів підприємств, з огляду на їх масштаб, технологічний рівень і складність виробничого циклу, запропоновані підходи мають найбільшу практичну цінність.

2. На с. 140 дисертації автор подає організаційні показники умов доцільності впровадження систем цифрової ідентифікації із визначенням вагових коефіцієнтів. Водночас дискусійним залишається питання обґрунтування цих коефіцієнтів, оскільки від них безпосередньо залежить підсумкова оцінка доцільності впровадження RFID-технологій. Доцільно було б детальніше пояснити процедуру їх визначення, можливість перевірки стійкості та адаптації до специфіки конкретного підприємства.

3. На с. 207 дисертації здобувач обґрунтовує застосування стандартів моделювання IDEF при проектуванні бізнес-процесів впровадження систем цифрової ідентифікації. Водночас у роботі недостатньо чітко пояснено, чому саме IDEF обрано як основний інструмент моделювання, тоді як у практиці управління бізнес-процесами також використовуються BPMN, UML, ARIS та інші підходи. Більш детальне порівняння цих інструментів дозволило б посилити аргументацію щодо доцільності застосування саме IDEF.

Голова разової ради – **АЛЬКЕМА Віктор Григорович** доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри управлінських технологій ВНЗ «Університету економіки та права «КРОК» надав позитивну оцінку.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Віталію Миколайовичу ОЛІЙНИКУ** ступінь доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 073 «Менеджмент».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Віктор АЛЬКЕМА